

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 23/2020
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног правног лица АА Д.О.О. Нови Сад и др, због прекршаја из члана 326. став 1. тачка 60. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ бр 606/20 од 28.09.2020. године, поднетом против правоснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење у Осечини I-12-Пр бр 4441/19 од 01.06.2020. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 12 Прж бр 14015/20 од 21.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ бр 606/20 од 28.09.2020. године, као основан, па **СЕ УКИДАЈУ** правоснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење у Осечини I-12-Пр бр 4441/19 од 01.06.2020. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 12 Прж бр 14015/20 од 21.07.2020. године, предмет враћа Прекршајном суду у Ваљеву, Одељење у Осечини, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење у Осечини I-12-Пр бр 4441/19 од 01.06.2020. године окривљено правно лице АА Д.О.О. Нови Сад оглашено је одговорним због извршења прекршаја из члана 326. став 1. тачка 60. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а окривљени ББ оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 226. став 2. у вези става 1. тачка 60. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па су осуђени на новчане казне у износима од по 60.000,00 динара, коју су обавезани да плате у року од 15 дана по правоснажности пресуде и одређено да ће у супротном суд посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћених новчаних казни.

Наведеном пресудом обавезани су окривљено правно лице АА Д.О.О. и окривљени ББ да на основу члана 140, 141. 142. Закона о прекршајима плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 1.000,00 динара у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 12 Прж бр 14015/20 од 21.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног правног лица АА Д.О.О. из Новог Сада и одговорног лица у правном лицу ББ, адвоката Бојане Стојановић и потврђена пресуда Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење у Осечини I-12-Пр бр 4441/19 од 01.06.2020. године.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем ПТЗ 606/20 од 28.09.2020. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези са чланом 272. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези члана 272. став 1. Закона о прекршајима, јер побијане пресуде не садрже разлоге о одлучним чињеницама, дати разлози у тим пресудама су нејасни и о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се у разлозима наводи о изведеним доказима.

Из службене белешке број ../19 од 15.07.2019. године која се налази у списима предмета, произилази да је полицијски службеник Жељко Граховац покушао да уручи позив окривљеном ББ који је директор и оснивач Привредног друштва АА Д.О.О. на адреси у Новом Саду, улица ... број .., стан број .., дана 10.07.2019. године, али да окривљеног није затекао, као ни друге чланове породичног домаћинства, те да је 11.07.2019. године, приликом другог покушаја уручења позива на врата стана прибио обавештење о преузимању писмена у року од 15 дана од дана остављања обавештења (позив да се правно лице у року од 8 дана изјасни о идентитету лица које је 16.08.2018. године управљало возилом рег. оз. ... и учинило прекршај).

Из дописа МУП-а ПУ Нови Сад, Полицијска испостава Детелинара број 1441/19 од 16.12.2019. године произилази да радници МУП-а поступајући по наредби Прекршајног суда у Ваљеву, одласком на адресу у Новом Саду, улица ... број .. нису затекли ББ и да су обавили разговор са управником зграде ВВ, који је изјавио да ББ станује на наведеној адреси, али да је чуо да се налази у затвору на Клиси, да су након тога од ОЗ Клиса добили обавештење да се ББ налази у тој установи и да ће код њих бити до 04.01.2020. године, а да је провером преко система ЈИС Р. Србије утврђено да је ББ и даље пријављен на адреси у Новом Саду, улица ... број ..

Из дописа МУП-а ПУ Нови Сад, Полицијска испостава Детелинара број 47-2-129/20 од 02.03.2020. године који је упућен Прекршајном суду у Ваљеву, произилази да полицијски службеници приликом одласка на адресу у Новом Саду, улица ... број ..,

нису затекли ББ, да су у разговору са председником Скупштине станара ВВ дошли до сазнања да се ББ око годину дана налази у затвору, а да су у контакту са Окружним затвором у Новом Саду од стране реферета ГГ обавештени да се ББ налази у затвору од 06.12.2019. године са провером која важи до 03.03.2020. године.

Из решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп По1 бр 25/19 од 09.08.2019. године, које је приложено уз жалбу браниоца окривљеног на првостепену пресуду, прозилази да је према окривљеном ББ продужен притвор за 30 дана, који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп1 По1 25/19 од 13.06.2019. године и који му се рачуна од 11.06.2019. године када је лишен слободе.

Из наведеног произилази да је окривљени ББ као одговорно лице и једини запослени у правном лицу АА Д.О.О. из Новог Сада у време покушаја достављања позива за изјашњење и остављања обавештења 11.07.2019. године да се у одређеном року јави суду ради преузимања позива, био у притвору уназад годину дана, на шта указује управник зграде ВВ у којој окривљени има пријављено пребивалиште, а што је констатовано у полицијском извештају од 02.03.2020. године, а да је решење о продужењу притвора као доказ о томе достављено другостепеном суду, уз жалбу браниоца окривљеног на првостепену пресуду.

Из наведеног разлога, по налажењу Врховног касационог суда, првостепена и другостепена пресуда не садрже разлоге о одлучној чињеници да је окривљени ББ, који је једини запослен у правном лицу АА Д.О.О. из Новог Сада, у време достављања позива да се изјасни о идентитету лица које је критичном приликом управљало возилом и учинило прекршај, и остављања обавештења да се тај позив преузме, био у притвору, а разлози дати у тим пресудама су нејасни и у знатној мери противречни.

Првостепена пресуда не садржи разлоге у вези са чињеницом да је управник зграде у којој окривљени ББ има пребивалиште, навео да је окривљени уназад годину дана у притвору, који податак је наведен у извештају МУП-ГУ Нови Сад-ПИ Детелинара од 02.03.2020. године, иако из наведеног произилази да би окривљени ББ могао бити у притвору од марта месеца 2019. године, дакле да је 11.07.2019. године, у време када је достава позива покушана и када је остављено обавештење да у одређеном року подигне позив, окривљени био у притвору, што значи да објективно нису постојали услови да му се позив уручи на адреси пријављеног пребивалишта. Надаље, разлози другостепене пресуде такође не садрже изјашњење суда о овој одлучној чињеници, а поред тога другостепени суд је повредио и члан 272. став 1. ЗПР-повредио је право на одбрану окривљеног, јер и поред приложеног решења које доказује да је окривљени био у притвору у спорном периоду, у том делу жалбу браниоца окривљеног на првостепену пресуду, није испитао.

По налажењу Врховног касационог суда првостепени и другостепени суд су на наведени начин учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. Закона о прекршајима, а другостепени суд и повреду члана 272. став 1. Закона о прекршајима, због чега је овај суд побијане пресуде укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донео правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**